Pregaria.cat

Entrada

NO HAVIEN TROBAT LLOC ON HOSTATJAR-SE. Advent 4

Ho escoltarem o ho llegirem d'aquí pocs dies. Potser que ens féssim tres preguntes: Hi ha lloc per a Jesús a la nostra vida? Hi ha lloc per als pobres a la nostra vida? Hi ha lloc per a mi a la meva vida?

Hi ha lloc per a Jesús a la meva vida?

Aquests dies els records retornen a la nostra memòria. I aquesta pregunta la puc fer no sols mirant el moment actual sinó fent una mica d'història de la meva relació amb Ell i de la seva amb mi durant el procés de la vida viscuda fins ara... i, per cert, que duri molts anys més.

Em pregunto sincerament si Jesús ha sigut important en alguna època del passat. També és possible que el que se'n diu important no ho hagi sigut mai, sinó més aviat en vaig sentir parlar, potser en alguns moments em va admirar, o potser ni això. També em podria preguntar si tinc consciència d'haver-me relacionat amb Ell o Ell amb mi, i com va ser aquesta relació. O no, no acabo d'entendre ni la pregunta ni el seu sentit.

I actualment hi ha lloc per a Jesús a la meva vida? A la ment? Al cor? En els àmbits culturals de la meva persona? És un interrogant? És un desig? No tinc temps per a una pregunta com aquesta? Ho he oblidat? Voldria però no sé per on començar?

Hi ha lloc per als pobres a la meva vida?

Entenem per lloc el dedins nostre, on tenim presents moltes persones: amics, familiars, coneguts, etc. Per pobres entenem principalment els que ho són en el sentit econòmic, però no únicament. Pobre pot ser també el malalt, la persona abandonada, el que se sent fracassat, acomplexat. La pregunta no es refereix directament a almoines, sinó a coneixement, a sentiment, a una valoració que porti dinamisme.

També en aquest punt podem fer una mica d'història. Com ha anat evolucionant en mi la dimensió social? Amb el pas de temps ha anat creixent, no sols amb relació a persones concretes sinó pel que fa a les causes, les estructures, la manca de la protecció i els drets deguts? O ha anat minvant, possiblement a mida que he anat creixent en benestar, bona fama i acceptació social? La història personal té indicadors que podem reafirmar o rectificar.

Hi ha lloc per a mi a la meva vida?

Sembla una pregunta mal plantejada, però segurament no ho és. El que vol indicar és si estem atents a la nostra persona, si en tenim cura suficient per viure amb prou plenitud, pau interior, serenitat i relacions afectives que ajudin a ser. No és una pregunta que vulgui valorar la persona solitària, la que vol aïllar-se, sinó aquella que intenta viure la pròpia vida amb sentit, dignitat i suficient equilibri per donar-se, per intervenir en els temes públics, per esdevenir fidel. Què m'ajuda a integrar-me i superar les dimensions de neguit i atabalament?

Nota final:

Aquestes tres preguntes estan connectades de la primera a la tercera o de la tercera a la primera, passant sempre per la segona.

Nadal ens recorda la primera i de retruc ens valora les altres dues.

Que aquest Nadal no passi en va.